

Rok 1915.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CLI. — Wydana i rozesłana dnia 27. października 1915.

Treść: (№ 318.—320.) 318. Rozporządzenie cesarskie o zmianie rozporządzenia cesarskiego z dnia 25. lutego 1915, dotyczącego udzielenia ulg należycielskich i podatkowych dla wojennych banków kredytowych i innych założonych z powodu stanu wojennego a służących publicznemu interesowi przedsiębiorstw i zakładów. — 319. Rozporządzenie, dotyczące dokonania wyplat procentów od opiewających na oznaczone nazwiska (winkulowanych) obligacji trzeciej wolnej od podatku 5½% owej austriackiej pożyczki wojennej z roku 1915, przez pocztową kasę oszczędności. — 320. Rozporządzenie, dotyczące używania i dostarczania pewnych metali i stopów.

318.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 24. października 1915

o zmianie rozporządzenia cesarskiego z dnia 25. lutego 1915, Dz. u. p. Nr. 44, dotyczącego udzielenia ulg należycielskich i podatkowych dla wojennych banków kredytowych i innych założonych z powodu stanu wojennego a służących publicznemu celowi przedsiębiorstw i zakładów.

Na mocy § 14. ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, postanawiam, co następuje:

§ 1.

Upoważnia się Ministra skarbu do przyznawania udzielonym pożyczkom przewidzianego w § 1., ustęp 1. i 2., względnie w § 2. rozporządzenia cesarskiego z dnia 25. lutego 1915, Dz. u. p. Nr. 44, uwolnienia od należycieli stemplowych i bezpośrednich w razie, jeżeli zachodzą inne tam oznaczone warunki, także wówczas, gdy

termin do spłacenia pożyczki nie jest ograniczony na trzy lata począwszy od dnia wystawienia dokumentu dłużnego.

§ 2.

Upoważnia się Ministra skarbu do przyznawania przewidzianych w § 1., ustęp 1. i 2., rozporządzenia cesarskiego z dnia 25. lutego 1915, Dz. u. p. Nr. 44, uwolnień od należycieli stemplowych i bezpośrednich ze zmianą oznaczoną w poprzednich paragrafach także samodzielnym oddziałom istniejących towarzystw, spółek, związków i zakładów, jeśli:

1. jest postanowione w statucie, że prowadzenie spraw w tych oddziałach jest rzeczowo odgraniczone w ten sam sposób, jak to ma miejsce przy niższo austriackim wojennym Banku kredytowym i nadto, j. sli

2. manipulacja kasowa i składanie rachunków tych oddziałów jest oddzielone od manipulacji kasowej i składania rachunków reszty przedsiębiorstwa.

Bliższe postanowienia w powyższej kwestii i zarządzenia, potrzebne do zabezpieczenia skarbu państwa przeciw nadużyciom w korzystaniu z ulgi, będą wydane w drodze rozporządzenia.

§ 3.

To rozporządzenie cesarskie wchodzi w życie w dniu jego ogłoszenia. Postanowienie § 1. ma mieć zastosowanie do pożyczek oznaczonych w rozporządzeniu cesarskim z dnia 25. lutego 1915, Dz. u. p. Nr. 44, rodzaju, udzielonych poczawszy od dnia 28. lutego 1915.

Wiedeń, dnia 24. października 1915.

Franciszek Józef wlr.

Stürgkh wlr.	Georgi wlr.
Hochenburger wlr.	Heinold wlr.
Forster wlr.	Hussarek wlr.
Trnka wlr.	Schuster wlr.
Zenker wlr.	Engel wlr.
Morawski wlr.	

319.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, sprawiedliwości i handlu w porozumieniu z Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 25. października 1915,

dotyczące dokonania wyplat procentów od opiewających na oznaczone nazwiska (winkulowanych) obligacyj trzeciej wolnej od podatku $5\frac{1}{2}\%$ owej austriackiej pożyczki wojennej z roku 1915, przez pocztową kasę oszczędności.

Postanowienia rozporządzenia ministeryjnego z dnia 24. lipca 1915, Dz. u. p. Nr. 212, dotyczące dokonywania wypłaty procentów od opiewających na oznaczone nazwiska (winkulowanych) obligacyj wolnej od podatku $5\frac{1}{2}\%$ owej austriackiej pożyczki wojennej przez pocztową kasę oszczędności, mają zastosowanie także do płacenia procentów trzeciej wolnej od podatku $5\frac{1}{2}\%$ owej austriackiej pożyczki wojennej.

Hochenburger wlr.   **Schuster wlr.**
Engel wlr.

320.

Rozporządzenie Ministerstwa obrony - krajowej w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami i za zgodą Ministerstwa wojny z dnia 26. października 1915, dotyczące używania i dostarczania pewnych metali i stopów.

Na mocy §§ 24. i 27. ustawy z dnia 26. grudnia 1912, Dz. u. p. Nr. 236, dotyczącej powinności wojennych i rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Według przepisów tego rozporządzenia należy oddać:

I. Podane niżej materyaly, zarekwirowane na mocy rozporządzenia ministeryjnego z dnia 29. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 81, na cele wojenne, a mianowicie:

Glin, antymon, ołów (także twardy ołów), miedź, mosiądz, nikiel i spiż, we formie materyalu surowego, starego i odpadków (z wyjątkiem popiołu i zużły);

II. Istniejące zapasy podanych niżej materyałów, zarekwirowanych na mocy obecnego rozporządzenia na cele wojenne, a mianowicie:

1. bronzu, tombaku i cyny we formie materyalu surowego, starego materyalu i odpadków;

2. blachy, drutów i rur o grubości materyalu od $\frac{1}{2} \text{ mm}$ wzwyż, nadto tafl, płyt i drążów z glinu, ołowiu (także z twardego ołowiu), niklu, miedzi, bronzu, mosiąuzu, spiżu, tombaku i cyny, także wówczas, jeśli te materyaly są poobcinane lub pokrajane, lecz zresztą nie przerobione;

3. kawałki surowego od'ewu z ołowiu (także z twardego ołowiu), niklu, miedzi, bronzu, mosiąuzu, spiżu, tombaku i cyny.

Pod bronzem nie należy rozumieć bronzu niklowego i manganowego. Zresztą postanowienia §§ 1. do 6. rozporządzenia ministeryjnego z dnia 7. lutego 1915, Dz. u. p. Nr. 28, mają zastosowanie także do zarekwirowanych według obecnego rozporządzenia zapasów.

§ 2.

Wymienione w § 1. materyaly według stanu z dnia 31. października 1915 winni posiadacze lub przechowujący przesłać najpóźniej do dnia 8. listopada 1915 jako zwykłą przesyłkę towarową do właściwej c. k. komisji odbiorczej dla metali i stopów (Grac, Praga, Solnogród lub Wiedeń; według rozporządzenia ministeryjnego z dnia 19. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 66), i to opakowaną stosownie i o ile možności osobno według poszczególnych rodzajów metali, po stwierdzeniu przez urząd kolejowy ilości i wagi nadanych sztuk towaru.

W liście przewozowym należy wymienić nadane gatunki i podać, czy są to materyaly nowe lub stare, miedź łamana itp. Koszta opakowania i przewozu wynagrodzi nadawcy zarząd wojskowy; gdy zapasy zostaną uznane za nienadające się do celów wojennych, wówczas zarząd wojskowy ponosi także koszta przesyłki powrotniej.

Co do dalszego wynagrodzenia obowiązująca w obydwu wypadkach postanowienia §§ 2. i 3. rozporządzenia ministeryjnego z dnia 7. lutego 1915, Dz. u. p. Nr. 28. Do zapasów, wymienionych w § 1. pod II, punkt 2., obecnego rozporządzenia, należy zastosować postanowienia punktu 2. obwieszczenia ministeryjnego z dnia 19. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 65.

Bez ujmy dla zarządzonego poprzednio oddawania, należy usztkęcznić te zgłoszenia zapasów, które ma się na mocy przepisu rozporządzenia ministeryjnego z dnia 7. lutego 1915, Dz. u. p. Nr. 27, przedkładając w dniu 8. listopada 1915 właściwej władzy politycznej I. instancji według stanu z dnia 31. października 1915.

§ 3.

Posiadacz lub przechowujący winien równocześnie z nadaniem materyałów na kolej przesłać właściwej komisji odbiorczej wykaz oddawanych materyałów. W tym wykazie należy podać: posiadacza i w danym razie tego, który dotychczas materyał przechowywał, powiat polityczny i miejsce, gdzie materyał był dołączony na składzie, miejscę przesyłki, rodzaj opakowania i umieszczone na opakowaniu znaki, stwierdzoną przez urząd kolejowy ilość i wagę brutto nadanych sztuk towaru, poszczególne rodzaje przesłanych materyałów i ich wagę netto. Wykaz winien podpisać nadawcę.

Drugi równobrzmiały egzemplarz wykazu należy przesłać bezpośrednio c. k. Centralnej komisji rekwizycyjnej (Wiedeń, I., Ministerstwo wojny).

Gdy rozhodzi się o materyałach, znajdujących się w miejscu komisji odbiorczej lub w jego najbliższym otoczeniu a zatem nie mają być przewożone koleją, lecz tylko dowiezione, to należy przedwyszyskiem przesłać wspomniane wykazy najpóźniej do dnia 8. listopada 1915 Centralnej komisji rekwizycyjnej i właściwej komisji odbiorczej, po czem ta ostatnia ustanowi dzień i miejsce oddania.

§ 4.

Nie trzeba oddawać:

1. zapasów, których obowiązany do oddania potrzebuje nadal koniecznie w celu wykonania zamówień zarządu wojskowego dla swego przedsiębiorstwa lub dla innych, przybranych przezeń do współdziału przedsiębiorstw;

2. zapasów, które nie przekraczają następujących ilości, a mianowicie: glinu 20 kg, antymonu 10 kg, ołowiu 100 kg, niklu 1 kg, miedzi 30 kg, brązu, mosiądu, spiżu i tombaku po 200 kg i cyny 50 kg;

3. 50 procent, o ile materyaly znajdują się w posiadaniu przedsiębiorstw przemysłu elektrotechnicznego, zajmujących się wyrabianiem maszyn, aparatów, przewodów i wykonywaniem urządzeń elektrycznych;

4. 30 procent w innych wypadkach.

O ile wymienione w punkcie 3. i 4. udziały procentowe nie dochodzą do oznaczonych pod punktem 2. ilości, można w każdym razie rozporządzać tymi zasobami dowolnie.

Dalej nie trzeba oddawać:

5. Starych materyałów i odpadków, które posiadacze przerabiają na metale surowe we własnym przedsiębiorstwie lub każą przerabiać w obcych, tutejszokrajowych przedsiębiorstwach. Użycie uzyskanego surowego metalu jest dopuszczalne tylko za zezwoleniem c. k. Ministerstwa handlu lub dla wykonania udzielonych posiadaczowi materyałów zamówień zarządu wojskowego.

6. Zapasów glinu, których właściciele przedsiębiorstw wytwarzania żelaza i stali potrzebują do pokrycia własnego zapotrzebowania do końca grudnia 1915.

7. Tych ilości zarządzonych materyałów, których posiadacze potrzebują do końca grudnia 1915 dla ulepszeń w celu utrzymania własnego przedsiębiorstwa. Ostatni wyjątek zachodzi jednak tylko wówczas, gdy zastąpienie przez inne materyaly nie jest wobec szczególnego rodzaju urządzeń warsztatowych możliwe.

W wypadku wspomnianym w punkcie 1. winien posiadacz lub przechowujący materyaly wymieścić do dnia 20. października 1915 Centralnej komisji rekwizycyjnej tą władzę wojskową, która udzieliła zamówienie, oznaczyć przedmiot zamówienia oraz podać jego datę i liczbę. Zresztą zatrzymanie lub odstąpienie materyałów z zapasów, które mają być oddane, może nastąpić tylko na podstawie zezwolenia c. k. Ministerstwa handlu.

§ 5.

Za działania wbrew przepisom tego postanowienia będą władze polityczne I. instancji karaly grzywnami do 5000 koron lub karami aresztu do sześciu miesięcy, o ile te działania nie podpadają pod surowszy przepis karny.

§ 6.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Georgi wr.